

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 747/2016-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. októbra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Milanom Kuhajdom, Piešťanská 91, Moravany nad Váhom, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitostí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Er 139/2014 a takto

rozhodol:

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

Odôvodnenie:

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. októbra 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitostí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Er 139/2014 (ďalej len „napadnuté exekučné konanie“).

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol, že prostredníctvom právneho zástupcu 24. apríla 2014 „... podal námietku voči exekúcii č. Ex 398/14, ktorú začal [REDAKOVANÉ], súdny exekútor so sídlom... Námietka voči exekúcii bola Okresnému súdu Piešťany predložená 2.5.2014, č. konania 12 Er 139/2014. Nakoľko Okresný súd Piešťany o námietke nerozhodol, napriek tomu, že sťažovateľ uhradil pohľadávky exekútora, tento nemohol rozhodnúť o ďalšom postupe exekučného konania. Sťažovateľ mal po celú dobu zablokovaný svoj účet v peňažnom ústave, s ktorým nemohol disponovať a navyše mu narastali úroky z čiastky, ktorú peňažný ústav exekútorovi poukázal ako úver k tomuto účtu. Vydanie rozhodnutia o podanej námietke bolo urgované dňa 24.9.2016, opakovane 31.3.2015 a následne 11.9.2015. Napriek podaným urgenciám Okresný súd Piešťany o námietke naďalej nekonal, svojou nečinnosťou spôsobil zbytočné priesťahy. Navrhovateľ napriek tomu, že má príjem zo zamestnania nemohol dlhodobo disponovať prostriedkami na svojom účte. Okresný súd Piešťany rozhodol o námietkach až dňa 25. 4. 2016.“.

2. Podľa sťažovateľa postup okresného súdu pri rozhodovaní o jeho procesnom návrhu z 24. apríla 2014 bol postihnutý nečinnosťou, čím došlo v napadnutom konaní k zbytočným priesťahom, a preto v petite sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom rozhodol, že postupom okresného súdu v napadnutom exekučnom konaní boli porušené jeho označené práva podľa ústavy a dohovoru (pozri bod 1); okrem toho žiada, aby rozhodol aj o priznaní finančného zadosťučinenia v sume 5 000 € a úhrade trov konania.

II.

3. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

4. Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

5. Z už citovaného § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov, a to aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

6. Sťažovateľ sťažnosťou namieta porušenie svojich označených práv podľa ústavy a dohovoru (bod 1) postupom okresného súdu, ktorý v dôsledku nečinnosti o podaných

námietkach proti exekúcii, o ktorých okresný súd od ich predloženia súdnym exekútorom 2. mája 2014 (uvedené v sťažnosti, pozn.), rozhodol až 25. apríla 2016.

7. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo na to, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. V súlade s čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

8. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04, I. ÚS 182/06).

9. Súčasťou rozhodovacej činnosti ústavného súdu je aj ustálený právny názor (napr. II. ÚS 12/01, IV. ÚS 61/03, IV. ÚS 205/03, I. ÚS 16/04), podľa ktorého sa ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) ešte mohlo trvať. Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemohlo dochádzať k namietanému porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd ju zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

10. Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, ktorou sa sťažovateľ domáha ochrany svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcej zásahu orgánov verejnej moci do ústavou chránenej sféry sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa

v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo. Preto ak je zrejmé, že v čase, keď bola sťažnosť ústavnému súdu doručená, už k priet'ahom v namietanom konaní nemôže dochádzať, je daný dôvod na odmietnutie takejto sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

11. V posudzovanej veci v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu (12. októbra 2016) okresný súd v napadnutom exekučnom konaní pri rozhodovaní o námietkach sťažovateľa proti exekúcii už nemohol porušovať jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ani jeho právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože v tom čase uznesením okresného súdu z 25. apríla 2016 (na rozdiel od štádia napadnutého exekučného konania, o ktorom nálezom rozhodol ústavný súd v konaní sp. zn. I. ÚS 354/2016 zo 17. augusta 2016, na ktorý sťažovateľ v sťažnosti poukázal) už bolo o námietkach proti exekúcii rozhodnuté.

12. Ústavný súd poukazuje na to, že je síce pravdou, že právnú istotu vytvára až právoplatné rozhodnutie súdu, avšak v tomto prípade okresný súd už rozhodol o námietkach sťažovateľa proti exekúcii, ktoré boli predmetom jeho sťažnosti, teda, ako už bolo ústavným súdom uvedené, okresný súd v čase podania sťažnosti už nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania, prípadne priet'ahy v ňom (m. m. IV. ÚS 214/03, II. ÚS 1/05, IV. ÚS 73/05).

13. Na základe uvedeného ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti už po jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), a preto bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi uplatnenými v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. októbra 2016